

Terwijl Mackenzie Scott in 2021 zes miljard dollar aan liefdadigheid schonk, wist haar ex, Jeff Bezos, niks beter te bedenken om zijn miljarden aan uit te geven dan aan privé-ruimtevaart. De *race for space* is, toegegeven, origineel en misschien zelfs overtuigend haantjesgedrag tegenover zijn *billionaire tech bros*. Maar jammer genoeg voor Bezos, was het Richard Branson die deze week de wedstrijd won. De zeventigjarige speldde zich een regenboogspeldje op – kwestie van aan de wereld te laten zien hoe breeddenkend hij is -, whatsappte nog snel ‘*k hèn e klintje, moar ’t schiet verre*’ naar Bezos en Musk en schoot zichzelf prompt 85 kilometer de ruimte in.

Daar aangekomen verklaarde hij in een videoboodschap: “ik ben een volwassene in een ruimteschip... en ik kijk neer op onze mooie, mooie aarde”. Of Branson zich als een volwassene gedraagt, is voor interpretatie vatbaar. Het is redelijk kinderachtig dat hij nog geen jaar geleden bij de Britse overheid om een COVID bailout van 500 miljoen pond ging bedelen om dan nu de grote jan uit te hangen. In de ruimte, weliswaar.

Dit terzijde is Branson’s videoboodschap op zijn zachtst gezegd ironisch. Om de 170 kilometer te vliegen die nodig waren om zijn vier minuten gewichtloosheid te ervaren, stootte Branson even veel CO₂ uit als tijdens een retour transatlantische vlucht in Business Class. Om tijdens die vier minuten, die de start van het tijdperk van de privé-ruimtevaart inluidden, dan te mijmeren over hoe mooi onze planeet aarde is en zijn boodschap ook nog expliciet te richten aan de komende generaties, ja, dat is ironisch.

Nochtans doen Branson en zijn companen hun uiterste best om dit staaltje van onverdroten CO₂ verkwisting als duurzaam te verkopen. Net als LGBTQ+-rechten, is duurzaamheid namelijk ook *en vogue* tegenwoordig, tenminste als je het gratis met speldjes en lege woorden kan ondersteunen. Bezos’s visie, bijvoorbeeld, is dat privé-ruimtevaart ons uiteindelijk zal leiden tot ruimte-gebaseerde zonne-energie en het ontginnen van schaarse metalen op asteroiden in plaats van op aarde. Musk ziet het nog groter en wil Mars groen en leefbaar maken. U weet wel, eens onze huidige planeet niet meer voor iedereen bewoonbaar is door de gevolgen van onze CO₂ uitstoot. Naast ironie en grootsheidswaan, zijn de heren blijkbaar ook niet vies van een snuifje ecomodernisme.

Ze verzwijgen wel dat hun visie van de mens als een multi-planetair species, als ze al haalbaar is, alleen haalbaar is ten koste van onze huidige planeet. Maar bon, wie tussen de regels kan lezen, weet natuurlijk dat toen Branson ‘*K hèn e klintje*’ typte, hij het niet over zijn CO₂ voetafdruk had.